

Martin Maassen,
waarnemend directeur
RECRON

Het jaar van de ooievaar

Het was op een bewolkte decemberdag in 1969. Zo'n dag waarop de temperatuur maar niet boven het vriespunt wil uitstijgen. Een dag waarop mensen verlangden naar chocomelk, de kolenkachel en de Elfstedentocht. In een jaar waarin Lenny Kuhr ('De troubadour') een van de vier (sic!) winnaars was van het Songfestival en Harm Ottenbros goud won op het WK Wielrennen, werd op 12 december 1969 in Groot-Ammers het eerste ooievaarsdorp geïntroduceerd (ooievaars waren in Nederland uitgestorven).

Griekenland stapte op dezelfde dag uit de Raad van Europa, in Italië komen veel mensen om bij een aanslag en de Lauwerszee wordt afgesloten. Op die dag kwamen '154 personen' van 'circa 108 bedrijven' bijeen in N.V.V. studie- en vakantie-centrum Evert Kupersoord te Amersfoort. De leden van ORKAVA (Organisatie van Kamp- en Vakantiebestedingsbedrijven) en REVAKO (Organisatie van Ondernemers en Leidinggevenden in Rekreatie-, Vakantie en Konferentie-oorden) worden welkom geheten door

de heer G. Baaij. Hij stelt 'de leden der Commissie Eénwording' voor die achter de bestuurstafel hebben plaatsgenomen. Onder hen namen als L.C. van der Hucht (Delden), J.J. Wallenburg (Markelo) en L. Gortemaker (Driebergen). Bij de behandeling van de 'Ontwerp-Statuten' maakt de heer Baaij duidelijk dat 'een belangrijk deel van het Algemeen Bestuur altijd zal blijven bestaan uit distriktsvoorzitters en distriktsconsuls'. Bij de behandeling van het huishoudelijk reglement doet de heer Daatselaar uit 't Harde het nieuwe bestuur 'een suggestie aan de hand t.a.v. de normen waaronder de leden worden aanvaard. Hij zou willen toezien bij aanmelding van leden of deze leden passen in het beleid van de nieuwe organisatie. De nevenberoepen vieren hoogtij', zo luidt de heer Daatselaar de alarmklok. Op een vraag van de heer Butter uit Schoorl ('Juist in Schoorl zijn vele bedrijven met een nevenberoep') spreekt de heer Van der Hucht 'de hoop uit dat de groep Schoorl lid blijft'. De 'kontributie' wordt vastgesteld: het minimum per bedrijf wordt 100 gulden en het maximum 400. Er geldt een 'aanslag van 25 cent per caravan'. De heer Butter wil weten of die ook geldt voor stacaravans. Die zijn volgens hem te vergelijken met zomerhuisjes (!!). Die beslissing wordt vooruitgeschoven. Er vindt een overdracht van bezittingen en schulden plaats: RECRON kan van start! In de jaren daarna wordt duidelijk waar-

toe RECRON op aarde is. Thema's als vakantiespreiding, massatoerisme, ruimtelijk beleid, (juridische) voorwaarden, lastendruk en waterrecreatie komen met regelmaat aan de orde. De 'werkgroep waterrecreatie' is gesplitst in vier sectoren ('zeilscholen, jachtverhuurbedrijven, jachthavens en gecombineerde bedrijven') en in de Rekreatsie houdt de voorzitter van HISWA zijn 'overpeinzingen'. 'Witte boeren' (boeren met wat recreatie erbij) blijven een groot punt van zorg. RECRON heeft 'geen behoefte aan bloedarme exploitaties'. Het gevecht wordt (continu) aangegaan. En nu, vijftig jaar na de oprichting, is de vereniging RECRON uitgegroeid tot een branchevereniging van naam. Op weg naar een fusie die de slagkracht van de vereniging nog sterker maakt. Wat dat betreft deden de ooievaars hun werk. Met dank aan de heren Baaij, Van der Hucht, Wallenburg en al die al andere leden die de kraamkamer van RECRON hebben ingericht.